

[Fiskeriministeren.]

fremsat. Jeg er personlig stadig af den opfattelse, at vi principielt bør stræbe henimod at få en sådan ordning, som man har i en række lande, og som jeg tror ville blive til gavn for fiskeriet.

Risgaard Knudsen: Ja, ministeren har her givet visse oplysninger, men jeg er jo ikke i den situation, at jeg kan takke ministeren for et konkret svar.

Ministeren siger, at han for sit vedkomende ikke har givet udtryk for, at der er ministerkolleger, der har ansvaret for, at lovforslaget ikke er blevet fremsat. Denne udtalelse, som ministeren har afgivet her i dag, svarer ikke helt til den udtalelse, som ministeren fremsatte over for Kristeligt Dagblad den 25. marts i år, og hvoraf det fremgår, at det hele tiden havde været meningen at fremsætte lovforslaget inden den 15. marts i år. Ministeren følger til over for bladet, at når det ikke er sket, er forklaringen den, at lovforslaget har mødt modstand i regeringens økonomiudvalg.

Ministerens bemærkninger giver mig i øvrigt anledning til at stille det tillægs-spørgsmål, formuleret i overensstemmelse med lederen i sidste nummer af Dansk Fiskeritidende, som går på: skal fiskeriet have et definitivt afslag, så sig det. Det vil da blive respekteret som mandfolketale, om end ikke forstået.

Fiskeriministeren (A. C. Normann): Da sagen endnu ikke er afgjort og altså stadig verserer, er jeg ikke i stand til at give noget tilsagn om, at lovforslaget ikke vil blive fremsat.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Skovmand* til arbejdsministeren:

„Vil ministeren overveje en ændring af pris- og salgspolitikken for offentlige publikationer?“

Skriftlig begrundelse.

Det må betragtes som politisk ønskeligt, at så stor en del af vælgerne som muligt får økonomiske og praktiske muligheder for at følge med i offentlige publikationer som kommissionsbetænkninger o. lign., der jo danner grundlaget for det senere lovgiv-

ningsarbejde. Denne mulighed kan ikke siges at være til stede, når f. eks. forslaget til perspektivplanlægning koster 30 kr. — 45 kr. med bilag.

En gratis uddeling af betænkninger er måske ikke gennemførlig. Derimod ville det være rimeligt, om man lod salgsprisen være afhængig af de ekstra omkostninger, der er forbundet med at trykke et større oplag. Betænkningerne skal jo trykkes alligevel.

Samtidig kunne man indføre et abonnementsystem, så særlig politisk interesse-rede kunne få et overblik over, hvad der kommer af offentlige publikationer, og bestille dem, de var interesseret i.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlggaard): Prisfastsættelsen for offentlige publikationer sker som hovedregel efter aftale mellem de pågældende ministerier og statens trykningskontor. Prisen beregnes som den gennemsnitlige fremstillingspris pr. eksemplar for et givet oplag med tillæg af 67 pct. til dækning af omkostninger ved distribution gennem boghandelen. En opgørelse for betænkninger udsendt i 1968 viser, at ca. 1/8 blev solgt og ca. 5/8 blev udleveret gratis til offentlige myndigheder, mens den resterende fjerdedel ligger i restlager.

En prisfastsættelse som den, hr. Skovmand foreslår, og som går ud på, at salgsprisen skal baseres på grænseomkostningerne ved sætning osv., vil medføre, at staten kommer til at betale alle de faste omkostninger ved disse publikationers fremstilling. Det vil endvidere rejse spørgsmålet om særskilt regulering af boghandlernes fortjeneste, da prisen ofte vil blive så lav ved anvendelse af de normale procenttillæg, at den ikke dækker boghandlernes omkostninger.

Jeg skal imidlertid bede statens trykningskontor om at overveje spørgsmålet, så tanken om at basere publikumsprisen på offentlige tryksager på grænseomkostningerne kan blive nærmere belyst.

Hvad angår specielt perspektivredøgørelsen, har den været en bestseller. Den er i første omgang trykt i 5.000 eksemplarer, hvoraf de 2.000 er solgt gennem boghandelen. Et yderligere oplag på 5.000 eksemplarer er i trykken, og heraf er de 1.000 allerede bestilt.

I spørgsmålets begrundelse nævnes til sidst, at det kunne være rart med en ord-